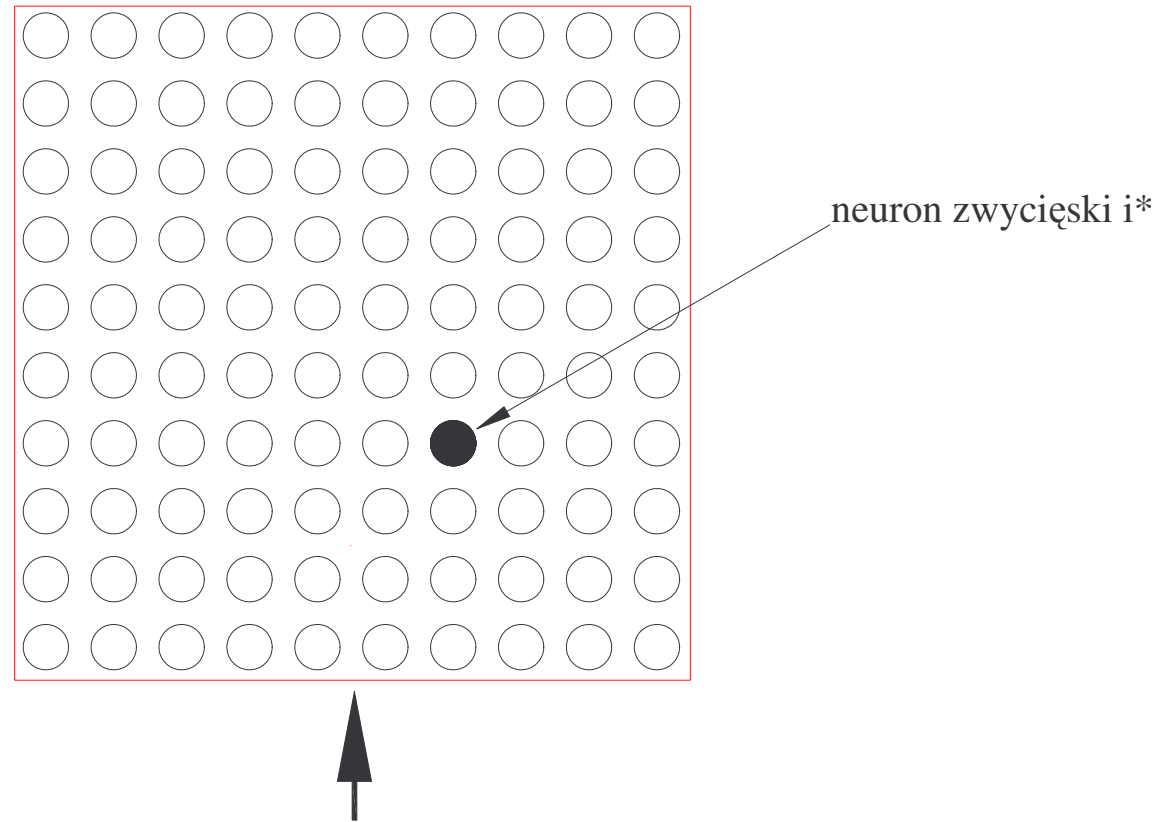

Schemat wyjściowej warstwy sieci o algorytmie uczenia o konkurencji ostrej

[wektor cech wejściowych x_j]

Algorytm uczenia Kohonena

Kwantowanie wektorowe

Modyfikacja wag połączeń sieci:

$$w_{i*j} = w_{i*j} + \eta(t) (x_j^\mu - w_{i*j}),$$

gdzie: $\eta(t)$ – współczynnik uczenia, t – numer iteracji, x_j^μ – wartość j -tej cechy μ -tego wzorca wejściowego, w_{ij} – wartość wagowa połączenia wejściowego węzła j z i -tym neuronem wyjściowym.

Wartość wyjściowa:

$$h_i^\mu = \sum_j w_{ij} x_j^\mu = \mathbf{w}_i \cdot \mathbf{x}^\mu$$

Dla miary Euklidesowej:

$$|\mathbf{w}_{i*} - \mathbf{x}^\mu| \leq \mathbf{w}_i \cdot \mathbf{x}^\mu$$

Dla innych miar:

$$d(\mathbf{x}^\mu, \mathbf{w}_{i*}) = \min d(\mathbf{x}, \mathbf{w}_i), \quad 0 \leq i \leq n$$

Algorytm uczenia LVQ Kohonena

Learning quantization vector – adaptacyjne kwantowania wektorowe

Podstawowe założenia:

Algorytmy WTA i WTM dzielą obszar wejściowy na określone strefy wpływów poszczególnych neuronów. Wagi neuronu zwyciężającego wyznaczają punkt centralny dla grupy wektorów wejściowych, który oznaczamy jako w_c . (wektor Voronoia).

Zbiór wszystkich wektorów centralnych nosi nazwę książki kodowej.

VQ - w każdym obszarze wejściowym R^n wyróżnia się tzw. „wektory kodujące” (codebook vectors), gdzie przy zastosowaniu reguły najbliższego sąsiada można określić klasę dla nowego wzorca x .

Każdemu wzorcowi wejściowemu przypisujemy klasę C co stanowi algorytm uczenia LVQ.

Kolejne wektory wejściowe porównuje się z wektorami centralnymi. Jeżeli klasy wektora centralnego i wejściowego są zgodne to następuje zmiana wartości wektora centralnego tak aby zbliżyć się do wektora wejściowego, w przeciwnym przypadku wektor centralny jest odsuwany od wejściowego.

Algorytm uczenia LVQ Kohonena

Learning quantization vector – adaptacyjne kwantowania wektorowe

Podstawowy algorytm LVQ1:

1. Wprowadzenie kolejnego wektora wejściowego \mathbf{x}_i , $i=1..p$

$$c = \arg \min_k (\|\mathbf{x} - \mathbf{w}_k\|)$$

2. Porównanie klasy $C_{\mathbf{x}_i}$ przypisanej wektorowi \mathbf{x}_i i klasy $C_{\mathbf{w}_c}$ przypisanej do \mathbf{w}_c :

- Jeśli $C_{\mathbf{x}_i} = C_{\mathbf{w}_c}$, to

$$\mathbf{w}_c(t+1) = \mathbf{w}_c(t) + \alpha_t [\mathbf{x}_i - \mathbf{w}_c(t)]$$

- Jeśli $C_{\mathbf{x}_i} \neq C_{\mathbf{w}_c}$, to

$$\mathbf{w}_c(t+1) = \mathbf{w}_c(t) - \alpha_t [\mathbf{x}_i - \mathbf{w}_c(t)]$$

3. Pozostałe wektory nie ulegają zmianie.

Algorytm uczenia LVQ Kohonena

Learning quantization vector – adaptacyjne kwantowania wektorowe

Algorytm LVQ2.1:

Wyznaczenie okna do którego wpada wektor wejściowy wg zależności:

$$\min\left(\frac{d_i}{d_j}, \frac{d_j}{d_i}\right) > s, \quad s = \frac{1-e}{1+e}, \quad e = 0.2..0.3$$

Adaptacja wag:

$$\mathbf{w}_i(t+1) = \mathbf{w}_i(t) - \alpha_t [\mathbf{x}_k - \mathbf{w}_i(t)]$$

$$\mathbf{w}_j(t+1) = \mathbf{w}_j(t) + \alpha_t [\mathbf{x}_k - \mathbf{w}_j(t)]$$

Gdzie: i - wektor o innej klasie niż \mathbf{x} ,

j - wektor o tej samej klasie co \mathbf{x} .

Algorytm uczenia LVQ Kohonena

Learning quantization vector – adaptacyjne kwantowania wektorowe

Algorytm LVQ3:

Wyznaczenie okna do którego wpada wektor wejściowy wg zależności:

$$\min\left(\frac{d_i}{d_j}, \frac{d_j}{d_i}\right) > s, \quad s = \frac{1-e}{1+e}, \quad e = 0.2..0.3$$

Adaptacja wag:

$$\mathbf{w}_i(t+1) = \mathbf{w}_i(t) - \alpha_t [\mathbf{x}_k - \mathbf{w}_i(t)]$$

$$\mathbf{w}_j(t+1) = \mathbf{w}_j(t) + \alpha_t [\mathbf{x}_k - \mathbf{w}_j(t)]$$

Gdzie: i - wektor o innej klasie niż \mathbf{x} ,

j - wektor o tej samej klasie co \mathbf{x} .

Natomiast, jeżeli \mathbf{x}_k , \mathbf{w}_i oraz \mathbf{w}_j należą do tej samej klasy:

$$\mathbf{w}_h(t+1) = \mathbf{w}_h(t) + \varepsilon \alpha_t [\mathbf{x}_k - \mathbf{w}_h(t)], \quad h \in \{i, j\}$$